EXCURSIONISTA
AGRUPACIÓ "CATALUNYA"
1912

butlletí informatiu

octubre 2018

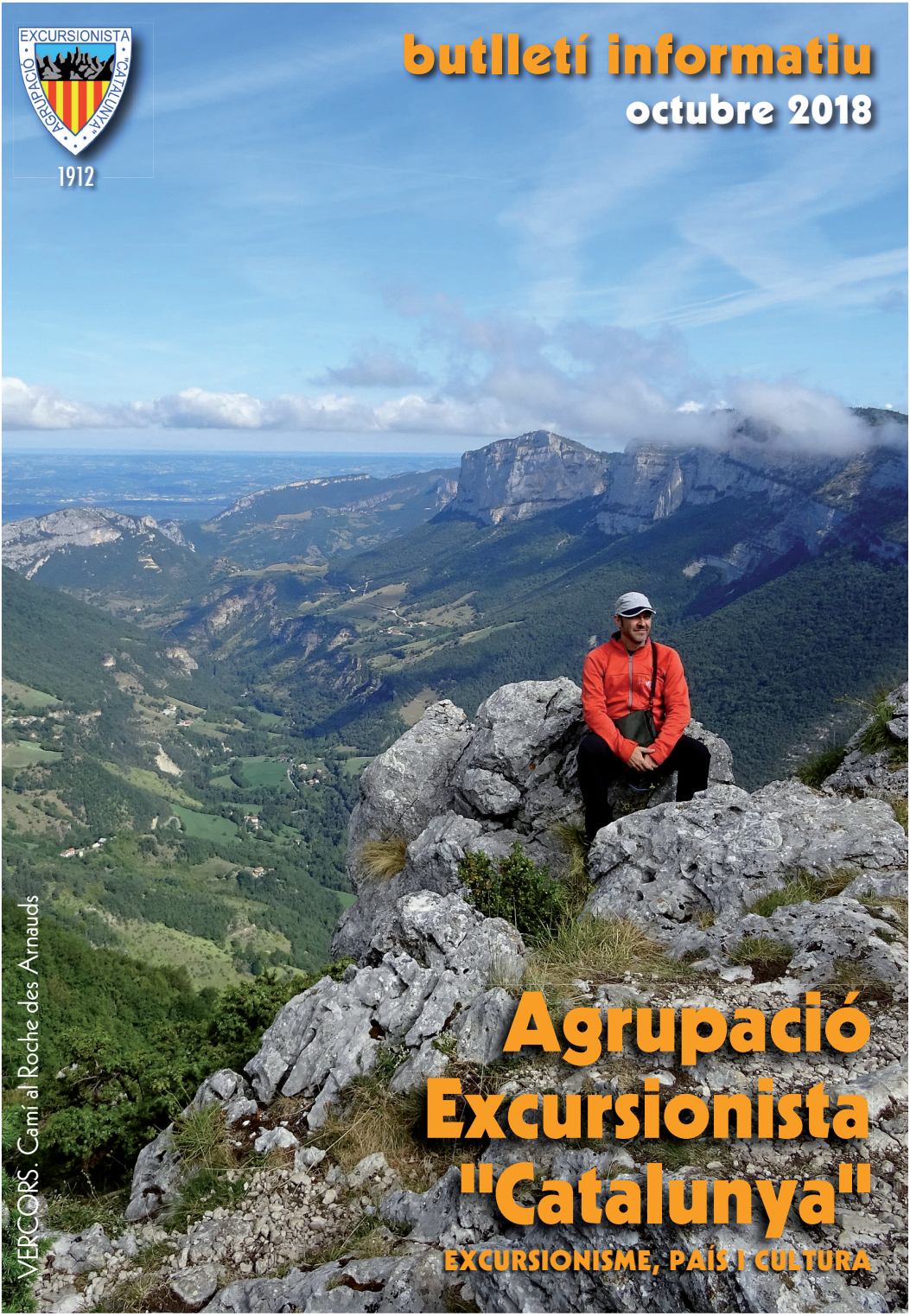

VERCORS. Camí al Roche des Arnauds

Agrupació Excursionista "Catalunya"

EXCURSIONISME, PAÍS I CULTURA

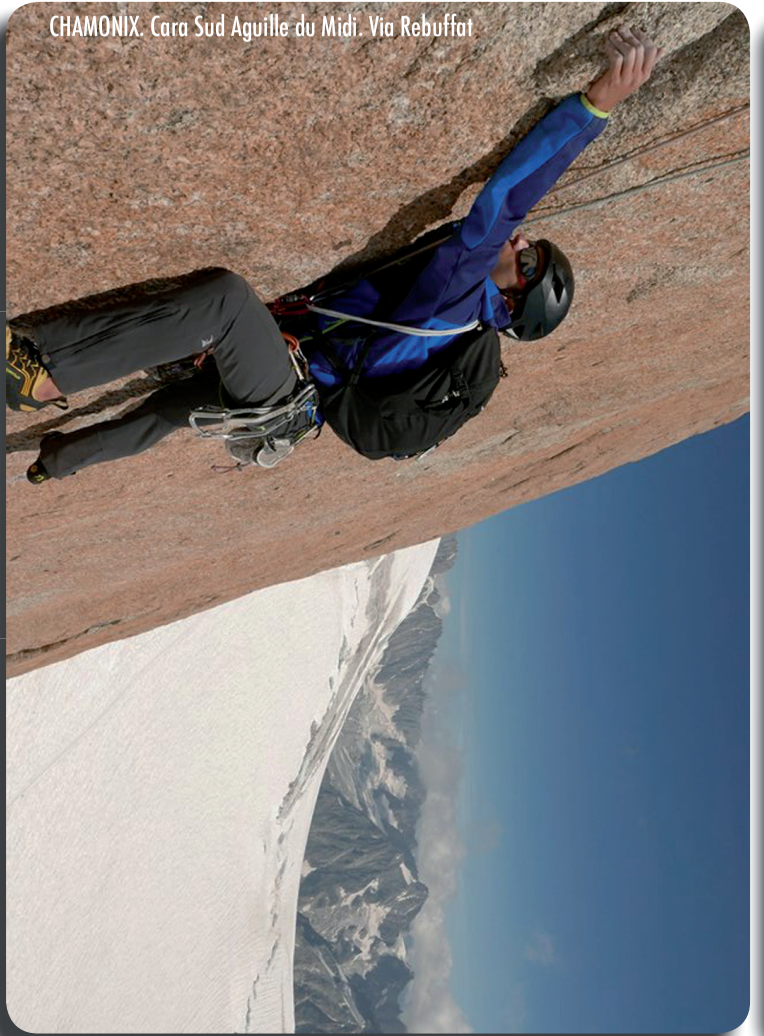

CHAMONIX. Cara Sud Aguille du Midi. Via Rebuffat

CHAMONIX: Crestejant per la imponent Arete du Diable al Mont Banc du Tcul

editorial

EL RETORN

Quant surti aquest butlletí, ja hi serem tots, de retorn de les vacances, ens tornarem a retrobar al voltant d'una taula a la nostra agrupació, uns els dimarts: els més veterans, explicant les seves anècdotes que han viscut en companyia de la família i alguns amb un membre més a casa, felicitats avis; d'altres fent labors, que l'hivern ja el tenim a tocar i cal fer bufandes i algun que d'altre jersei; després els que es troben puntualment els dijous per compartir sopar, postres i cava... sempre hi ha un bon motiu per fer celebracions.

Tots i cadascú de nosaltres hem compartit vivències, uns amb el campament de Vercors, d'altres pel seu compte en companyia d'amics i família. Per cert felicitats a la SEAM aquest any han muntat el campament estable durant tot el mes d'agost els Ecrins, fent ascensions de força dificultat, escalades, geleres...

Des de l'editorial volem fer una especial menció, en Joan Cabré, que durant una ascensió al Pelvoux va caure fent l'aresta i va patir una fractura, et desitgem una rapida recuperació.

Benvinguts

ÍNDEX

3 EDITORIAL: El Retorn
4 MUNTANYA: Vercors 2018
8 A.E.C.: Diada 2018
9 MUNTANYA: Campament SIJ. Pinetó i Tessó
11 MUNTANYA: Puigpedrós

AGENDA D'ACTIVITATS:
13 CALENDARI octubre; Labors
14 SENDERISME, vinyes i estels
15 MUNTANYA: Cims per la llibertat
16 CALENDARI: senderisme i semprepodem
17 Pessebre; normes generals
18 S.E.A.M.: Chamonix
20 GLACERA: Adherència en estat pur
22 MUNTANYA: Nepal: tresc per la regió del Peeky
28 S.E.A.M.: Activitats realitzades al campament als Ecrins
30 AEC: Altes; Diversos; Condol; Butlletí on-line

Xè CAMPAMENT D'ESTIU SECCIÓ DE MUNTANYA

VERCORS 2018

Per: Carme Capdevila – Pep Molinos

Del 25 d'agost al 2 de setembre, la secció de muntanya ha organitzat el campament d'estiu al poble de La Chapelle en Vercors, amb la participació de 24 socis. El Vercors és un massís dels pre-alps situat entre els departaments francesos de l'Isère i La Drôme, de formació calcària principalment, amb un relleu trencat d'altiplans, cingleres, engorjats, grans boscos i crestes, amb el seu punt culminant al pic del Grand Veymont amb 2.341 m.

Grup al pic de st. Michel

25 d'agost. – Anem arribant alguns de Barcelona, de la costa i altres de les Dolomites. El grup de Barcelona arreplega tots els "buchons" de les autopistes franceses i a més a més el cotxe del Kala ha punxat a l'autopista. Vaja que l'horari previst pel viatge se'n va en orris. Ja al càmping ens agrupem en uns bungalous i parcel·les que ja teníem reservades per tal de poder estar agrupats. Això si l'Albert ens fa una exhibició de conduir la seva caravana amb comandament a distància. Al vespre, com ja serà habitual cada dia, fem una reunió acompanyada de ressopó on concretem les activitats de l'endemà.

26 d'agost – EXCURSIÓ A LE ROCHE DES ARNAUDS (1.408m). Avui per ser el primer dia efectiu, decidim fer

Pic Grandede Veymont

una ruta senzilla, que sortint de la Croix de Chatelard ens porta al mirador de Revoulat amb gran panoràmica cap el Nord. Com que creiem anar bé de temps, decidim allargar l'excursió fins a la Roche des Arnauds, la qual finalitza amb una curta i divertida grimpada.

27 d'agost – EXCURSIÓ AL BUT DE SAINT GENIX (1.643m). Ruta circular que iniciem al proper poble de Vassieux-en-Vercors, i que per uns esplèndids boscos ens porta al Pas de Bouillanain sobre la cinglera occidental del massís. Ara ja per carena de prats i amb vistes panoràmiques ens enfilem al But de Saint Genix, un gran mirador a quatre vents ubicat a l'extrem sud-occidental del massís. El descens el fem per l'aèria carena fins el coll de la Chau i el refugi del col de Vassieux. A partir del refugi, travessem grans extensions de bosc fins el punt de sortida.

Al vespre foc de camp amb la llenya que en Domènec ha recollit prèviament. El bon ambient i el joc de les flames ens invita a fer una pseudo-teràpia de pseudo-grup eixelebrat sota la direcció de l'inefable Pere i amb fanalet vermell. Val a dir que el xarrupet de garnatxa i de patxaran ajuden al bon rotllo.

28 d'agost – EXCURSIÓ AL PIC DE SAINT MICHEL (1.966m) Bella ruta circular al cim més característic del sector nord-oriental. Iniciem la ruta al pàrquing Les Barnets prop de Lans-en-Vercors, per un suau camí que ens porta al col Furon. Ara el camí s'enfila decidit al coll de l'Arc, on les vistes a llevant són impressionants. Seguim amunt cap el nord flanquejant l'esvelta cresta per terreny senzill, fins el cim del Pic de Saint Michel. Gran panorama a 360° amb Grenoble als nostres peus a 1600m de desnivell, i a la llunyania els Alps amb el Montblanc ben definit. Iniciem el descens per un altre corriol que baixa ferm al col de Furon, on al seu refugi fem una cervesa que quasi ens deixa com nous (...bé, és un dir...). reprenem el camí que ens retorna al pàrquing.

A la tarda cap a la piscina del càmping, i

Baixant del Pas d'Allier)

de mica en mica el bany i la gresca es converteixen en un aquagym, amb una colla de gimnastes tronats dins de l'aigua, i un voluntariós monitor, com no, el Pere...

29 d'agost – El dia s'aixeca rúfol i força núvol, així doncs serà el dia per fer turisme per la contrada. Mentre un grup visitem el Museu de La Resistance i el seu Memorial a Vassieux, altres ens desplacem a Pont-en Royans a veure les seves cases penjades, un circuit fluvial a Saint Nazaire en Royans, i les restes de la basílica de Beuavoir.

30 d'agost – Avui dues activitats simultànies:

EXCURSIÓ AL PIC GRAND VEYMONT (2.341m). Llarga ruta circular que sortint del pàrquing de La Coche, travessa els extensos alts "plateaux" del Vercors, un altiplà on es barregen grans prats esquitxats amb zones boscoses i petits espais rocallosos. Arribats a la base de la formidable cresta que tanca el Vercors per l'Est, pugem al marcat Pas de Ville. A partir d'aquí, la ruta es torna més agosarada, guanyant alçada ràpidament per terreny força aeri fins arribar a la carena que ens porta al cim. Estem sobre un mar de boira amb la gran panoràmica a llevant de les serralades alpines. Destaca a primer terme com un flam sobre la boira el pic d'Aiguille. Baixem per la carena oposada (S) amb la mateixa tònica que la pujada fins el Pas de Chattons. Creuem per un altre sender diferent al de pujada els Hauts Plateaux fins el pàrquing de La Coche.

RUTA TURÍSTICA a Villard de Lans,

Pic de St Michel

But de St. Genix

Gorges de la Bourne i Sainte Eulalie-en-Royans.

Aquest vespre aprofitant el foc de camp organitzem una barbacoa comunitària

31 d'agost – Avui ens dividim en tres grups i fem diferents activitats:

VIA FERRADA DE LA CHIRONNE a la zona del Col Rousset

EXCURSIÓ AL PAS D'ALLIER. Bonica excursió circular que sortint de Saint Martin-en-Vercors, transcorre pel reconegut bosc "Bois d'Allier", fins el Pas d'Allier, amb vertiginoses vistes sobre la Vall de Vermaison i les seves cingleres. El descens el fem pel paratge de Cendron.

EXCURSIÓ A LA PEDRERA ROMANA. Interessant ruta al sector meridional del massís que des del Coll de Russet i pàrquing de Beure, s'enfila pels Hauts Plateaux a la cabana Pre Peyret i la vall de Queyrie, fins a les antigues pedreres.

1 de setembre – EXCURSIÓ A LES CRETES DE LA MOLIÈRE. Excursió entre boscos i prats que sortint del pàrquing de La Molière, agafa direcció sud per carena fin el pas de l'Ours, passant pel cim de La Charande. Baixem pel pas al refugi de la Molière on ens prenem cafès o cacau amb llet ben calents, ja que el dia és molt boirós, ventós i fred. Retornem al pàrquing pel camí de l'altiplà inferior. Abans, però, trobem una magnifica taula d'orientació que per inri ens indica quin és l'extens panorama en un dia clar.

Al vespre. Foc de camp i barbacoa

2 de setembre – Darrer dia del campament. Ens acomiadem d'aquest magnífic massís, que per a tots ha resultat molt satisfactori. Bones excursions per itineraris força variats, i un caliu humà que no oblidarem.

DIADA 2018

Per: Rosa Maria Soler

El passat 11 de setembre l'Agrupació, com cada any, va commemorar la diada Nacional de Catalunya.

Al matí, el president i un grup de socis, van fer la tradicional ofrena floral al monument d'en Rafael Casanova.

A la tarda una bona colla vam fer cap a la manifestació de la Diagonal.

Com a novetat, enguany vam participar en una acció prèvia a l'hora oficial d'inici de la manifestació, en col·laboració amb l'ANC del Barri de la Sagrada Família: Vam estar passejant entre la gentada unes lletres gegants, que componien les paraules "INDEPENDÈNCIA" i "REPÚBLICA". La veritat és que va ser molt divertit i engrescador i evidentment molt menys cansat que esperar palplantats, com en anys anteriors.

CAMPAMENT SIJ
I EXCURSIO AL PINETÓ I TESSÓ DE SON

Per: Pere Mansilla – Pep Molinos

26/07/2018

Un any més en nom de la Junta pugem a veure el campament de la secció SIJ, que enguany es fa a Escalarre.

Pere Mansilla al cim del Tessó

Arribem a primeres hores de la tarda i ja ens trobem els diferents grups amb les seves activitats: taller de màscares, pintura, etc i com ha de ser, l'equip de cuina preparant el sopar. Un sopar «currat»: cus-cus amb vegetals i hamburgueses, i de postres prunes (celíacs i vegetarians un altre menú). Durant el sopar compartim terra i tertúlia amb unes nenes força animades, que ens expliquen el campament pel dret i el revés.

Hem passat la nit al campament de la SIJ a Escalarre, després de compartir les activitats de tarda, el sopar i un divertidíssim joc de "la nit de la por"

Ben d'hora sortim del campament on encara dorm tothom, i ens apropem amb el cotxe al refugi Pla de la Font (2.015m). Volem fer una excursió circular enllaçant el Pic de Pinetó amb el pic de

Pep Molinos al cim de Roca Blanca

Teso. Deixem enrere el refugi per pujar entre prats al coll de Fogueruix on tastem una mostra de les vistes que tindrem avui. Seguim carena cap a ponent per pujar al pic de Milpotros (2.595m), sempre amb bones vistes sobre Sant Maurici i el Pallars en general. A continuació anem al Pic de Pinetó (2.647m). des d'aquest cim podem veure el proper pic de Roca Blanca (2.693m) amb la seva cresta sud per accedir-hi. Visualment la cresta presenta un aspecte ferreny i dificultós, però a mida que anem avançant la podem recorre sense problemes (I° i II°). A la nostra esquerra sota els espadats de la cresta veiem la vall de Cabanes amb els seus estanys. Baixem del cim seguint la mateixa direcció nord fins el coll de Son per a continuar per la cresta, i posteriorment per un terreny molt dret, on alternen els rocs i claps de pedra, fins el cim del pic de Teso (2.700m). Les panoràmiques segueixen sent fantàstiques. Fem un mos i mirem quina serà la millor opció per a baixar. Inicialment ho fem per una careneta cap a l'Est i que després abandonem per baixar per uns forts i inacabables pendents (NE) amb més 40° de pendent fins els plans de Posa. Ara un bonic (E) camí entre prats i bosc obert ens porta al peu del refugi, al qual arribem superant els darrers 100 metres de desnivell de la jornada.

Una ruta circular inèdita per a nosaltres però amb tots els components d'un bon itinerari: boscos, prats, carenes, crestes i unes extenses vistes.

Desnivell: 820m
Horari: 4,45h

Pic del Tessó

SEMPREPODEM

PUIGPEDRÓS (2915 m)

Per: Jordi Calafell

Iniciem el curs 2018-19 amb un itinerari circular que té com a principal atractiu el cim del Puigpedrós. Som dinou i sortim del refugi de Malniu. Uns minuts abans hem deixat alguns cotxes al Pla de Campllong. Són les deu del matí i fa una temperatura molt agradable.

Al cim (foto: Mar Cardona)

En comptes de pujar directament cap a les Molleres del Puigpedrós fem una mica de volta i, des de l'estany de Malniu, anem a cercar el Pic de les Molleres (2739 m.) en el Serrat de les Perdius Blanques. El sender voreja l'estany i de seguida s'enfila entre pins i nerets. Està ple de bolets i alguns companys inicien aquella pràctica tan ancestral de la recol·lecció tot fent dentetes als qui no en sabem ni un borrall en aquest art de la supervivència i del paladar golafre.

Arribats a dalt de la carena s'obre una vista espectacular sobre la plana ceretana. Ara bé, no veurem la Serra del Cadí en tot el dia, amagada darrere uns núvols baixos. Tot i que el cel està enteranyinat fa calor. La progressió continua pel llom encarat a solana. A la dreta veiem aquells munts característics de llastres granítiques que, de lluny, semblen bivacs d'antics titans. Vaig l'últim i m'imagino els

L'estany de Malniu (foto: Anna Gonzàlez)

companys, així de lluny, com una migració de neandertals. Sento que en Pep explica «nosequè» a la Isabel...

Dinem a dalt del cim i acabada la becaina d'en Peinado –The quiet man-, que és el vocal de la sortida, baixem cap a la Portella de Meranges des d'on contemplem el majestuós Roc Colom i el Circ d'Engorgs. Una parada al refugi J. Folch i Girona i reprenem la marxa: tretze baixen directament cap al Pla de Campllong i els altres sis, coixos però valents, seguim el GR 11 que dóna la volta al cim de la Costa de Montmajor i remunta fins la cota 2300 i tot seguit arribem al refugi de Malniu. Després d'una cerveseta ben merescuda els coixos valents baixem al Pla de Campllong on els altres companys ens esperen amb una certa impaciència.

Una excursió molt bonica.

Pujant al cim (foto: Mar Cardona)

CALENDARI OCTUBRE

DATA	SECCIÓ	LLOC O ACTIVITAT	VOCAL
2 dm.	AEC	Reunió Junta directiva	Junta
6 ds.	Muntanya	Vinyes i Estrelles (Senderisme i Cultura)	Josep Bou i Ramon I. Canyelles
13 ds.	Muntanya	Cims per la llibertat: El Montgrí	Rosa M. Soler
17 dc.	AEC	Reunió de Veterans	Frederic Planas
17 dc.	Muntanya	Dimecres al Sol (lloc a determinar)	Pere Mansilla
20 ds.	Muntanya	Senderisme: Olèrdola	Domènec Palau
27 ds.	Muntanya	Semprepodem: Montsant	Pere Mansilla
Tots els dimecres	AEC	Labors	M. Antònia i Mari

Vegeu a continuació informacions més detallades d'algunes de les activitats.

LABORS

Atenció canvi de dia!!

Aquest curs ens trobarem cada dimecres, a partir de les 7.

6 d'octubre 2018

SENDERISME, VINYES I ESTRELLES

Un dia ben complet per la comarca de la Noguera amb diversitat de propostes

Sortida amb autocar a les 7,30 h de Provença- Padilla i 7,45 h de Palau Reial

Mati senderisme: Es farà la ruta del congost de Mu, que es troba a la part baixa del Segre abans de l'aiguabarreig amb la Noguera Pallaresa. El recorregut el guiarà el nostre consoci Ramon Ignasi Canyelles i té una duració de 3 a 4 hores.

Pels que no puguin caminar es farà una visita cultural.

Dinar de carmanyola

Tarda el programa de Vinyes i Estrelles

Vinyes guiat per Judit Sogas enòloga i propietària de les vinyes i el celler.

- Passeig per les vinyes de Rubió de Sols amb la posta del sol
- Tast de vi
- Sopar gastronòmic.

Estrelles guiat per en Ramon Ignasi Canyelles, soci de la AEC

- Observació audiovisual del cel
- Observació a ull nu del cel
- Observació amb telescopi
- Sessió fotogràfica del cel

Acabada la sessió, cap a les 12 de la nit aproximadament, retornarem a Barcelona

Preu: Autocar i programa Vinyes i Estrelles 55 euros per persona (inclou sopar gastronòmic)

Ingressar a CAIXA D'ENGINYERS ES72 3025 0017 4114 0003 1058

(Indiqueu nom, cognom i "Vinyes i estrelles")

Les **places són limitades** màxim 25 persones. Quan es completi es tancarà la inscripció.

Normativa: És obligat llegir les normes establertes per l'AEC per a activitats de muntanya; la inscripció a aquesta sortida implica la seva acceptació. Cal tenir la llicència de la FEEC, en vigor (pels que facin l'excursió del congost de Mu)

CIMS PER LA LLIBERTAT

*Com molts ja deveu saber, el dissabte **13 d'octubre** s'ha organitzat a nivell de tot Catalunya CIMS PER LA LLIBERTAT, una acció esportiva, solidària i reivindicativa que consisteix en una ascensió simultània a 18 cims de la nostra terra que han estat triats directament pels nostres presos, exiliats i represaliats polítics.*

A l'Agrupa hem pensat que podem participar-hi, i per facilitar que hi puguin venir el màxim nombre de socis possible, hem triat el cim del **Montgrí (303m)**, ja que és una ascensió molt senzilla.

Itinerari: Torroella de Montgrí – Castell de Montgrí

Desnivel: 265 m. (1 h/1h30 per la pujada). El retorn es fa pel mateix camí.

Sortida: Autocar 7h. C/.Padilla 7:15 Fabra i Puig

Preu: 20 ☐. Socis online 30 ☐. Cal ingressar l'import corresponent al compte de l'Agrupa: CAIXA D'ENGINYERS ES72 3025 0017 4114 0003 1058 (Indiqueu nom, cognom i "Montgrí").

Material: motxilla, barret, roba protectora del vent i pluja, calçat de muntanya, crema solar, aigua i menjar per a tot el dia. Tovallola i banyador.

Dinar: De carmanyola. Si fa bon temps anirem a dinar a la platja (opció de bany per qui ho vulgui).

A la tarda, mirarem de **visitar algun dels bonics pobles de la zona**.

Vocal: Rosa Maria Soler 699537419.

Altres informacions:

- Si algú ho prefereix, també s'hi pot anar amb cotxe particular. En cas de no ser-ne prou per un autocar, també caldrà combinar-se amb cotxes.
- Qui ho vulgui es pot inscriure prèviament a la web www.cimsxlallibertat.cat. La inscripció val 10 ☐ i dóna dret a un dorsal, una samarreta i inclou una assegurança.

Normativa: és obligat llegir les normes establertes per l'AEC per a activitats de muntanya; la inscripció a aquesta sortida implica la seva acceptació. Cal tenir la llicència de la FEEC, en vigor. Per aquesta sortida en concret, no cal tenir-la si us inscriviu a l'activitat per la web.

CALENDARI

SENDERISME

DATA	LLOC	VOCAL
06-10-2018	VINYES I ESTRELLES	Josep Bou – Ramon I. Canyelles
20-10-2018	OLÈRDOLA	Domènec Palau
17-11-2018	BRUNYOLA (Pessebre)	Josep Bou
01-12-2018	GARRAF	Carme Capdevila–Carmen Collado
26-01-2019	ST. PERE CASSERRES	Mari Guillen i Miquel Budi
23-02-2019	CINGLES TAVERTET	Lluís Torruella
23-03-2019	VALLCEBRE – LLISOI	Pep Molinos – Carme Canals
27-04-2019	TURÓ MUROU	Rosa M Soler
25-05-2019	FONTS DEL GLORIETA	Pere Mansilla
08-06-2019	ESTANY DE BANYOLES	Josep Bou – Francina Torrent
16-06-2019	LA RIBALERA – TÍRVIA	Comissió Ribalera

SEMPREPODEM

27-10-2018	MONTSANT	Pep Molinos – Salvador Monpeat
10-11-2018	SAU I TAVERTET	Lluís Tortajada
15-12-2018	COLLDEJOU–LLABERIA	Toni Ensenyat
19-01-2019	AMER–RUTA 5 ERMITES	Jordi Serra
16-02-2019	RAQUETES	Yolanda Soto
16-03-2019	PEGUERA	Albert López
13-04-2019	TRAVESSA MONTGRÍ	Salvador Montpeat – Àngel Porràs
18-05-2019	PEDRAFORCA	Mar Cardona – Toni Puigventós
16-06-2019	LA RIBALERA	Comissió Ribalera
29-06-2019	NURIA - VALLTER	Pere Mansilla
07-07-2019	CERCLE DE PESSONS	Xavier Domènec

ALTRES ACTIVITATS SECCIÓ MUNTANYA

12-14 d'octubre. **TÍRVIA-CONFLENT** (Senyalització camins Parc N. Alt Pirineu)

13 d'octubre. -Participació a la campanya **Cims per la llibertat** (Canigó, Montsent de Pallars, La Mola, Matagalls...)

10 al 20 de març 2019: **COSTA RICA**. Turisme i senderisme lleuger. Per a més informació, dirigiu-vos al vocal: Josep Bou (687 73 12 76)

12-22 de juliol 2019: **ISLÀNDIA**, amb dues opcions: Una de senderisme exigent (de 10 a 15 km diaris) i l'altre més de caire turístic. Per a més informació, dirigiu-vos al vocal: Josep Bou (687 73 12 76).

SENSE DATA ASSIGNADA:

AGULLES DE MONTSERRAT. Travessa integral. Vocal: Miguel Peinado

CADÍ. Canal del Cristall i Puig Vulturó. Vocal: Pere Mansilla

VIA FERRADA D'INICIACIÓ.

Nota: aquest calendari anual és provisional i podran variar les dates i llocs en base a la climatologia i criteris dels vocals.

PESSEBRE 2018 A BRUNYOLA

Dia 17 de novembre

Sortida de: Palau Reial: 7,00 h.
Provença-Padilla: 7,15 h.
Fabra i Puig: 7,30 h.

Visita del volcà de la Crosa a Sant Dalmià i ruta de senderisme fins a Brunyola 5,1 km (opcional)

Instal·lació del Pessebre i dinar a Brunyola.

Pressupost del autocar i dinar 40 euros.

Inscripcions fins el dia 12 de novembre.

Vocal: Josep Bou

NORMES GENERALS

PER A TOTES LES SORTIDES DE L'A.E.C.

- La dificultat, les edats, les condicions mínimes, l'equip i material així com l'horari previst i desnivell, s'indicaran sempre en la informació de cada sortida.
- No obstant, cal tenir en compte que, com a activitats a l'aire lliure que són, les excursions no estan lliures de riscos per climatologia (insolacions, fred, neu, pluja, llamps, allaus, etc.), morfologia (mal d'alçada, desnivells, despreniments, terrenys pedregosos, etc.), zoologia (bestiar, insectes, etc.) i orientació.
- Els participants estan obligats a respectar durant tot el recorregut el medi natural.
- Les sortides disposen d'un pla d'emergència en base als telèfons mòbils dels participants i les instruccions dels vocals, que per raons de seguretat poden modificar la ruta i els horaris.
- L'Entitat posa a disposició dels participants un full de reclamacions, a la seu de l'Agrupació ●

BUFFET LLIURE DE GRANIT A CHAMONIX

Per: Arnal Calafell

Durant el passat hivern, l'Eudald, un gran amic, company de pis i un gran escalador, em va insistir que havia d'anar a Chamonix. Em deia que malgrat el turisme i la quantitat de 'kilians' que ronden per allà, l'accessibilitat per arribar a les geleres i a les altes agulles és immillorable.

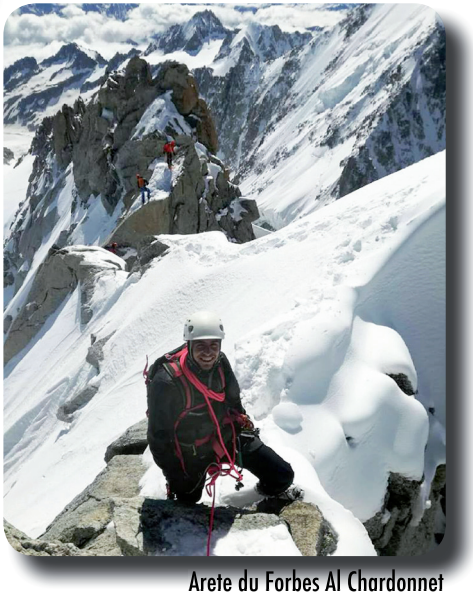

Arete du Forbes Al Chardonnet

Malgrat que jo d'escalar no en sé gaire, de motivació no en faltava, ja que amb l'Eudald vaig segur allà on em porti. Ell m'ha ensenyat a escalar en gel, a fer reunions i a col·locar els friends. Així que Chamonix era un bon lloc on seguir aprenent. El pla per sobreviure era anar-hi amb el meu saxofon i tocar al carrer. Podríem dir que gràcies a la música he passat un estiu de somni.

Vam arribar al maig, cadascú amb el seu cotxe equipat per viure-hi. El primer va ser pujar a la preciosa Mer de Glace, on l'Eudald m'ensenyaria a utilitzar la micro-traxion i tècniques de gramponatge.

Al cap de dos dies ja vam sortir en direcció l'Aiguille d'Argentiere (3.901m). L'Eudald amb esquís, i jo amb splitboard. Tot un èxit, vam anar per feina de pujada i la baixada va ser espectacular pel Glacier du Milieu. Per no pagar forfait vam carregar botes, taula i esquís des del poble d'Argentiere (1250m), així que vam fer un total de 2850m positius en dos dies.

Començava la calor, i al parc de Gaillands (al costat de Chamonix), on vivíem, s'hi instal·làven tots els guies de muntanya catalans, bascos i espanyols amb furgoneta, així que vam conèixer un munt de personatges. Podríem dir que les Gaillands ha estat un 'Lost in translation' versió Alps. Allà vam formar un grup d'amics en un ambient molt càlid i amistós, creat en

una realitat bastant apartada del món turístic del que viu Chamonix, excepte quan tocava el saxo, és clar. Vam fer comunitat i ens ajudàvem amb el que sigui, sempre amb riures. Allà ens hi instal·laríem amb la furgoneta fins a finals d'agost.

Una altra sortida impressionant va ser el Pilar Cordier del Grand Charmoz (3445). Una clàssica via de 650m, amb grau màxim de 6b en un parell de llargs. L'Eudald i en Cristian alternarien anar de primer, ja que amb la meva poca experiència en vies desequipades i l'alt grau de la ruta (per mi) era el més adequat. Vam portar sac i Jetboil per dormir a mitja paret, en una terrassa. Segurament és la via més bonica i dura que hagi fet fins ara. El segon dia, vam coronar l'agulla i després de 7 hores de ràpels, faríem una pizza gegant al Restaurant Paradiso. Tampoc en aquesta ocasió vam fer servir un sol telefèric, així que ens la mereixíem.

L'Eudald dalt del Gran Charmoz

Durant el que quedava d'estiu vam seguir escalant (fins i tot en gel) sense parar. Mentre cobria les despeses amb el saxofon, la rutina era anar a escalar o sinó a tocar al carrer o qualsevol altre cosa amb els amics amb l'únic fi de passar un bons moments amb bona gent. La veritat és que a part del bufet lliure de granit, a Chamonix hi ha molta festa i no ens n'hem perdut gaires.

A part de l'Aiguille d'Argentiere, i el Pilar Cordier, més vies que hem fet han estat, entre d'altres: Rebuffat-Baquet a la Sud del Midi, Arete du Forbes a l'Aiguille de Chardonnet, Arete du Diable al Mont Blanc du Tacul, Chere Coulor al Triangle du Tacul, Majorette Tatcher i L'eau rance d'Arabie al Pilar rouge du Blatiere, el Petit Charmoz o l'esperó N/NE a l'Aiguille de l'M. Una maleta més plena d'experiències que no comptava que m'enduria a casa. Sense els amics que tinc no hagués fet gairebé res de totes les vies citades, totes elles estaven molt per sobre del que em creia capaç de pujar. Contemplar un mar de cims des d'un quatre mil, riure amb els amics a mitja paret de Midi o surfejar entre agulles i geleres no es fa cada dia. Per això, des d'aquí, vull agrair a tots aquells que m'han ajudat a omplir la meva ànima de felicitat, compartint bons moments a dalt i a baix de la muntanya aquest estiu a Chamonix.

ADHERÈNCIA EN ESTAT PUR

Per: Javier Aznar

DENT D'Orlú 2.222 m Cara Est.

Vies: Tapes sans dalle V + (un pas) / Les Dalles Blanches IV +

La Dent d'Orlu és una fantàstica piràmide granítica d'2.222 m i que a priori no forma part dels grans cims pirinencs, però és en l'escalada, on destaca sense cap dubte, els seus vessants Sud, Sud-est, i Est, compleixen amb el millor dels projectes d'escalada, escalades de fins a 700 m a la Sud, 900 m a la Sud-est i 500 m a l'Est ens pot donar una visió del potencial de la zona.

El concepte d'escalada en aquesta zona, ha privat la seguretat, seria interessant saber el valor de la inversió realitzada d'acord amb la quantitat de parabolts instal·lats. Destacant entre d'altres Gerard Pouliquen i Denis Achard, com a principals promotors.

Les vies proposades en aquest article potser siguin de les més assequibles, i que atrauen més cordades, però no hem de deixar de banda que tenen de mitjana 300 m. amb 11 llargs a una mitjana de 40 a 45 m cadascun.

Accés a la Cara Est:

Des Puigcerdà, ens dirigim a Ax-Les-Thermes, a la rotonda prenem direcció Ascou, i just a la sortida de Goulours hi ha un càmping, Lavail-la Forge amb uns grans avets, tipus sequoies, en aquest punt surt una pista a la nostra dreta i que després d'uns 6 km, acaba en una rotonda, l'habitual és bivac en aquest espècie de pàrquing, llevat que poguéssim fer nit a Puigcerdà o altres llocs propers a la zona.

Se segueix el sender marcat de la via normal, per prats i bosc, en lleugera pujada fins la carena de Llau, seguir-lo fins al peu de la cara Nord (via normal), dirigir-se al Sud fins a un coll molt marcat, Coll de Brassel (1.958 m), des d'aquí tenim accés a la cara Est (comptar 1h30).

Descens:

Se segueix la ruta normal, sense major dificultat per sender més o menys estret, fins al punt del desviament que realitzem per anar al Coll de Brassel, a partir d'aquí per camí conegut fins a la rotonda del pàrquing de cotxes.

Equipament de les vies:

En Tapes sans dalle, pràcticament no caldrà més que cintes exprés, de tota manera podem portar de forma suplementària encastadors i friends, sense carregar massa, parabolts de 10 mm de 4 a 5 per llarg aproximadament i de 12 mm en reunions és la tònica general.

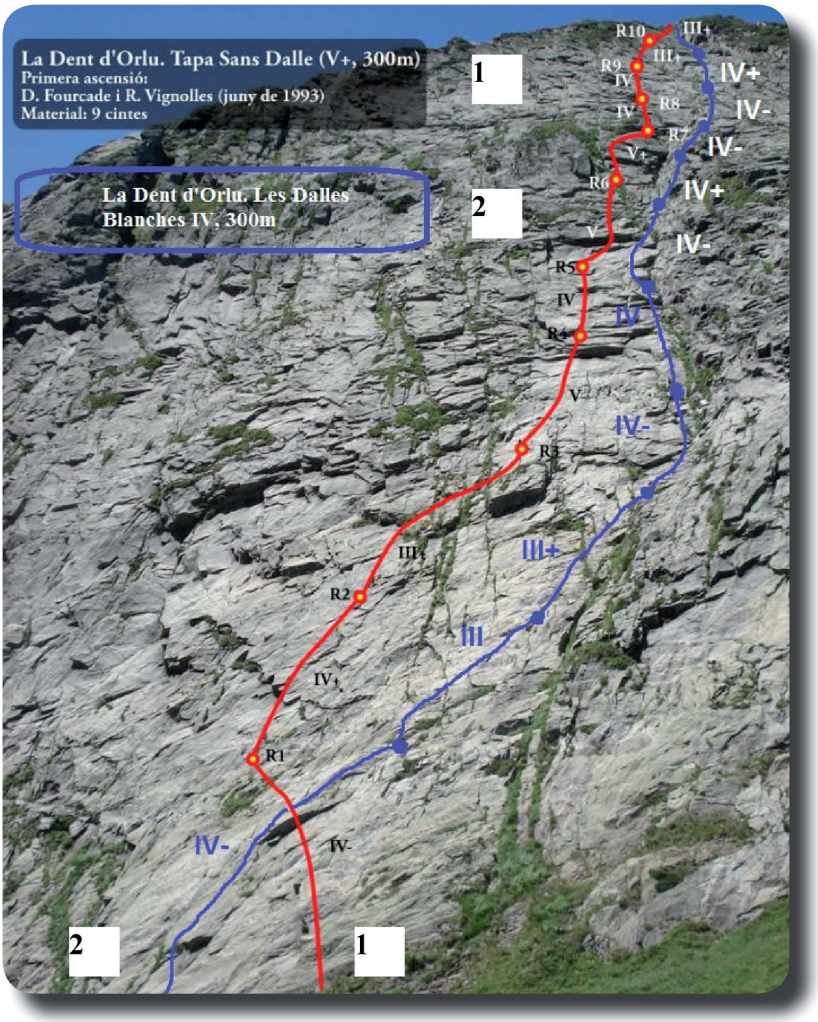

A Les Dalles Planches i causa de la seva dificultat més baixa només estan equipades les reunions, i 1 o 2 assegurances màxim per llarg, encara que aquí si que tindrem més possibilitats de col·locar assegurances intermedies.

Tècnica d'escalada:

Majorment adherència pura, en finalitzar qualsevol de les vies, els nostres peus de gat, s'assemblaran més a les babutxes d'un fakir, que una altra cosa, la roca granítica presenta una rugositat notable, el que ens permet aquest tipus de progressió.

Nota al croquis de les vies:

He aprofitat el croquis dels nostres amics de https //: HYPERLINK "http://escalatroncs.com/"escalatroncs.com, per afegir les Dalles Blanches, i donar una imatge més completa de situació de les vies.

NEPAL: TRESC PER LA REGIÓ DEL PEEKYE (4070m)

Per: Georgina Argimon

Del 7 al 21 d'agost he estat al Nepal. A banda de la visita d'un parell de dies a Katmandú i algun poble de la seva vall, l'objectiu principal del viatge era fer una travessa de set dies que incloïa l'ascensió al cim del Peekye, a l'Himàlaia. Per mi, tot un repte que vaig emprendre amb molta il·lusió.

He tornat del Nepal i encara em pregunto què em va fer anar-hi. No m'agrada viatjar. De fet, mai he sentit aquestes ganes que té molta gent per anar d'un costat a l'altre. Però haig de reconèixer que alguns viatges et deixen una empremta per tot el que has vist i has viscut que paga la pena.

A l'anunci del viatge hi deia: "Unes belles caminades per la regió més baixa de l'Everest". Set dies caminant amb distàncies no massa llargues ni desnivells importants. Des dels 1790 metres d'alçada de l'inici fins assolir el cim del Peekye de 4070 metres, cincs dies. La baixada seria més ràpida.

Tot i els meus dubtes vaig apuntar-m'hi esperonada pels meus amics. Seria tota una experiència i un repte personal. Mai havia fet una travessa tan llarga ni havia pujat tant amunt! A més em feia il·lusió veure l'Everest (8848m), la muntanya

més alta del món!, el Lhotse (8516m) i conèixer un país diferent. N'havia vist tantes de fotografies del Nepal que em semblava que ja ho havia vist tot, però volia viure aquell tot en primera persona: sentir els sorolls, les olors, veure els colors i els paisatges.

Dels companys de viatge en sabia ben poca cosa. Érem un grup de cinc persones: dues noies de Sabadell que havia conegut una tarda abans d'iniciar el viatge i dos nois d'Eivissa que vam trobar per primera vegada a l'aeroport quan facturàvem l'equipatge. Per sort, ens vam entendre a la perfecció i sobretot amb les companyes compartíem les ganes de passar-ho bé i de riure, malgrat que en molts moments les condicions de la travessa van ser una mica dures. Dos guies, en Siri i el Dorgi, i dos portadors, tots ells sherpes nascuts vora els pobles per on passàvem, ens van guiar durant el recorregut i ens feien sentir molt segurs en una regió, per nosaltres, totalment inhòspita.

Després d'un dia a Katmandú, visitant la ciutat i pobles de la vall, vam partir amb un quatre per quatre cap a Shivalaya (1790m), poble situat al costat de Jiri, anomenada "la porta de l'Everest" per on van passar Edmund Hillary en la seva ascensió al cim, i des d'on començàvem el nostre tresc. La ruta va ser molt llarga, més de deu hores en cotxe, per carreteres estretes i plenes de corbes. Els camps d'arròs en terrasses a les valls per on passàvem i els rius que vam creuar ens mostraven el paisatge d'aquest país i la seva gent. Finalment, després d'uns quaranta quilòmetres per una pista del tot enfangada i sota una pluja infernal, que ens va recordar que era l'època dels monsó, vam arribar al poble.

Era la primera vegada que dormia en un lodge (una mena de refugi d'habitacions adossades a una casa principal) i malgrat que amics que havien estat al Nepal ja m'havien advertit de la seva senzillesa, no puc negar que em van sor-

prendre molt les condicions amb les quals ens vam trobar: en una casa molt humil, amb poca llum, unes habitacions amb el terra i parets de fusta fosca per on s'hi escolava la llum i un sostre on s'hi sentia repicar la pluja. La humitat s'hi respirava per cada racó. Al llarg del viatge vaig constatar que el confort és un concepte relatiu. A mesura que transcorrien els dies em vaig acostumar a aquesta mena d'allotjaments i el fet de disposar de llum a l'habitació i d'una mànega per dutxar-nos va esdevenir un veritable luxe.

El primer dia, mentre esmorzàvem, abans d'iniciar el tresc, en Siri ens va donar uns saquets de roba plens de sal per "treure-us les sangoneres", ens va dir, "l'heu de portar ben a mà". També me n'havien parlat d'aquests animalons i de fet anava armada amb un parell d'encenedors que en cas d'haver-los utilitzat ara mateix estaria cremada per tot el cos. Molt millor la sal! Igualment, va afegir que la travessa que començàvem era per gaudir-la, que no calia córrer, que no hi havia pressa, que ens aturéssim tant com volguéssim per mirar el paisatge, per fer-ne fotografies i ell s'adaptaria en tot moment al nostre pas. I així ho vam fer.

Aquell dia sota una fina pluja i una boira constants, vam sortir d'aquella vall i en l'arribar a Deurali (2706m), vam dinar per després continuar fins a Bhandar (2200m). A la casa on havíem de dormir no hi cabíem tots nou. A les noies ens van cedir l'habitació dels propietaris i la resta es van haver d'enquibir a la sala menjador.

L'endemà vam anar fins a Namkhile (2320m) dinant a mig camí, a Chumlajarke. Si bé la boira no s'oblidava de nosaltres, la pluja va respectar la nostra caminada. En aquest tram vam veure les marques dibuixades als arbres en carbassa fluorescent de la darrera Everest Trail Race. Les tornaríem a trobar en d'altres trams de la travessa.

Per aquells camins al mig de la muntanya, de les cases que s'hi veien, sobretot els primers dies, ens creuàvem amb nens i nenes de diferents edats vestits amb l'uniforme de l'escola. Segons ens van explicar els calia caminar per un corriol més

d'una hora per arribar-hi. L'altra opció era que els fills marxessin a casa d'algun parent en un poble amb escola per evitar la seva excursió diària, com ens va explicar una mare. Mentre nosaltres anàvem equipades amb botes de canya alta i pals, ells, com també qualsevol altra persona que ens creuàvem, portaven sandàlies o moltes vegades unes xancletes de platja. Sense anar més lluny, en Siri caminava sovint amb botes d'aigua. Crec que ho feia per tal de que les sangoneres li rellisquessin per la bota i no s'hi poguessin aferrar. La resta, no vam tenir més remei que habituar-nos poc a poc a les seves picades i del fàstic inicial vam passar a ser uns experts en treure'ns-les del damunt.

La nova destinació va ser el poble de Golla (2980m), típic poble sherpa. Allà, davant del lodge, quan els núvols ens ho van permetre, vam gaudir de la vista del cim del Peekye, principal objectiu del tresc i les muntanyes del voltant. La visita a un petit convent de monges i una volta pel poble on s'hi veien encara els estralls causats en algunes cases pel terratrèmol del dos mil quinze i el tast de la cervesa de blat de moro artesana, al costat del foc on cuinaven, van fer-nos passar la tarda.

Al matí següent, al sortir d'una visita d'un monestir budista, vaig relliscar i em vaig torçar la cama. Sembla mentida que després dels dies seguint camins enfangats per l'aigua i plens de pedres no m'hagués passat res i en aquell moment, a peu pla, rellisqués i caigués a terra. Per sort el mal que em vaig fer no m'impedia el moviment de caminar i a més, com va escriure René Daumal (escriptor francès, 1908-1944) "Si rellisques, una caiguda sense gravetat, no t'interrompis ni un instant i, mentre t'incorpores, recupera la cadència de la marxa. Enregistra les circumstàncies de la caiguda, però no permetis al teu cos rumiar-ne el record." I així va ser. No em vaig aturar ni queixar.

Ja fent camí, en un turonet de Golla vam observar la reconstrucció d'un monestir derruït, també, pel terratrèmol. Després d'unes quatre hores vam arribar a Ngaur (3350m). Al lodge s'hi accedia per una mena de passarel·la de fusta que feia com d'escala per evitar que el bestiar que pasturava per aquells prats (vaques i cabres) s'hi apropés. Núvols i boira, altra vegada, ens varen impedir gaudir de les vistes. Cap al vespre, vam visitar la casa d'uns pastors, besoncle del Dorgi. Mentre els animals tornaven a l'estable, ens van oferir llet i te asseguts a la vora del foc i sense cap altra llum que la d'aquelles flames. Fora, altra vegada, només foscor i boira.

L'endemà, el temps ens va regalar per primera vegada, una bonica sortida de sol. Havíem d'aprofitar el moment i gaudir de les vistes espectaculars. El Gauris-

hankar amb els seus més de 7000 metres (7134m) i d'altres cims nevats oferien un espectacle meravellós. Aquelles imatges ens compensaven qualsevol de les incomoditats passades fins aquell moment. Valia la pena ser allà!

Aquell dia, després de visitar una fàbrica artesana de formatges, vam enfilar muntanya amunt, molt a poc a poc, "vistare, vistare", com deien el guies en nepalès, cap al camp base del Peekye, Chamdingma (3650m). El corriol no parava de pujar i gràcies al sol que lluïa, el paisatge ens oferia unes vistes extraordinàries de les valls per on havíem passat. En arribar a dalt, la boira ja es tornava a enfilar i altra vegada la pluja ens va impedir gaudir de cap vista més. Allà vaig descobrir el mal d'alçada però després d'una bona dormida i prendre'm una pastilla per combatre'l em trobava millor.

Al vespre, després de sopar, vam celebrar una petita festa, rient, cantant i ballant amb tots els sherpes que ens acompanyaven seguint la música d'una guitarra tradicional i una harmònica. En acabar, per primera vegada en aquelles nits un cel ple d'estrelles ens cobria. Els estels semblaven a tocar de tan amunt que estàvem! L'endemà estava previst fer el cim sempre i quan el temps ens acompanyés.

Cap de nosaltres vam passar bona nit. Potser degut a l'alçada o pels nervis de poder fer el cim però quan a les cinc del matí ens vam llevar i vam veure que no hi havia núvols ens vam emocionar. Podríem gaudir de la pujada al Peekye! De fet era des d'aquell cim que veuríem l'Everest. I cap amunt il·lusionats. Els iacs pasturaven pels prats que travessàvem i abans de dues hores vam arribar a dalt. Em van agafar ganes de plorar de l'emoció però em vaig contenir. Sentia una gran satisfacció per haver assolit aquell cim. Mai m'ho hagués pogut imaginar! Davant s'aixecaven quatre vuit mils: el Kanchenjunga (8586m), el Makalu (8463m), l'Everest (8848m) i el Lhotse (8516), i altres cims de menys alçada dels qual m'és impossible recordar el nom. Sé del cert que aquesta imatge i les sensacions viscudes en aquell cim, d'haver arribat fins allà m'acompanyaran sempre.

Ara tocava la baixada. La ruta que ens quedava per fer aquell dia era de les més llargues de la travessa. La propera parada era Junbeshi (2670m) i amb el cansament acumulat que portàvem hi vam arribar molt més tard del que estava previst, poc després de més de deu hores caminant. A més els darrers quilòmetres del camí els vam fer haver de fer amb l'ajut dels frontals ja que se'ns va fer fosc. Aquest tram però va ser un dels més bonics del tresc. Recordo les precioses vistes baixant del cim, els matolls de rododendres i després els frondosos boscos del mateix arbre. Ens vam trobar amb un grup

de noies que pujaven pel camí amb els cistells lligats al cap a collir-ne fulles per fer-ne encens. Els colors dels seus vestits i mocadors així com els seus somriures intentant parlar amb nosaltres, donaven la nota de color al paisatge i l'humanitzaven. Més endavant, vam creuar descalços per les pedres, fent equilibris, rius que baixaven amb força aigua.

Tot i que semblava que el camí no s'acabés mai per fi vam arribar al lodge. Era el millor en el que havíem estat! Hi havia la dutxa més neta de totes i l'habitació semblava la d'un xalet d'alta muntanya. Tot era de fusta clara: el terra, les parets i el sostre i estava molt net. Semblava que dormíssim en una sauna si no fos perquè no hi havia vapor. Per sort!

L'endemà ens vam aixecar tard i després d'esmorzar prenent el solet, vam voltar per Junbeshi i vam visitar un monestir i una estupa. Després, només ens quedava una caminada d'un parell d'hores per una amplia pista fins a Phaplu (2400m), el poble on s'acabava el nostre tresc. La tarda allà ens va servir per descansar i passejar-hi mirant les petites botigues que donaven al carrer principal i on s'hi podia trobar de tot: des de fruites, verdures, peix, roba fins a esquelles pels animals, gots i cassoles.

El dia següent un avió ens tornava a Katmandú. Amb el bon temps ens vam estalviar un viatge per carretera de més de deu hores. Si a l'anada vam gaudir del trajecte en cotxe i ens va meravellar, ara que havíem de tornar, amb el cansament acumulat, preferíem fer-ho volant. I per sort ho vam poder fer així.

Altra vegada a la capital, vam aprofitar per conèixer-la una mica més i fer les típiques compres dels turistes.

Ja s'havia acabat el viatge i tornàvem cap a casa.

Malgrat que malauradament cada dia la pluja i la boira ens van recordar que era l'època del monsó i que potser no era la millor temporada per visitar Nepal i les incomoditats que vam patir als llocs on dormíem, el bon humor i les ganes de riure no ens van faltar mai. Així vam gaudir de cadascun dels moments que van merèixer la pena d'ésser viscuts: amb la gent, els paisatges espectaculars, el menjar i les maneres de viure entre d'altres. Ha sigut un viatge que ens ha permès una immersió en un Nepal tradicional i poc explotat, encara, turísticament. En tots els dies de la travessa no vam veure cap altre turista que no fóssim nosaltres. Un viatge molt intens i interessant per tot allò vist i viscut en un país preciós.

Ara, asseguda al Passeig de Sant Joan prenent una orxata, el cap se me'n va a les muntanyes nepaleses, a l'Himàlaia. Tot, absolutament tot, de color verd. Per tot, absolutament per tot, ple d'aigua.

Barcelona, 15 de setembre de 2018.

ACTIVITATS REALIZADES AL CAMPAMENT ALS ECRINS

Per: Joan Cabré

El Campament de la S.E.A.M i el Grup Jove ha comptat amb la presència de 18 participants llistats a continuació per ordre d'estada: Jordi Clop, Assumpció Transachs, Xavi Díez, Pau Cayuela, Joan Cabré, Pol Bria, Pol Soler, Alba López, Amat Botines, Bernat Ruiz, Gemma Gómez, Neus Ruiz, Josep Emili Ferrer, Sara Gómez, Sònia Gené i Roger Sant.

La meteorologia ha deixat que els participants aprofitessis tots i cadascun dels dies de la seva estada com a mínim algunes hores al dia. Fins ara hem gaudit del gel, de la neu, del granit, de la quarsita, del calcari i altres tipus de roca, dels paisatges plantats d'avets i de les boniques valls del massís dels Alps francesos que ens queda més a prop de casa.

La Sara a la Draye droite (foto: Bernat Ruiz)

La Llista d'activitats que trobareu a continuació, reflecteix la quantitat il·limitada de possibilitats que presenta aquesta fantàstica zona dels Alps francesos i podem dir que estem molt contents i contentes d'haver decidit anar a Ailefroide i podem dir que un més se'ns farà tirant a curt en vistes de la quantitat abismal de roca que hi ha en aquests paratges.

Seguim!

DIA	ACTIVITAT	PARTICIPANTS
4 d'Agost	Esportiva: a Rocher Baron de 15 a 25 metres i de 4b a 5b+	Jordi Cop, Assumpció Transachs i Xavi Díez
5 d'Agost	Raclure 180m 5c/6a	Jordi Cop, Assumpció Transachs i Xavi Díez
6 d'Agost	Esportiva: Secteur Draye Droite (Ailefroide) de 18 a 25m i de 5a a 6a+	Jordi Cop, Assumpció Transachs i Xavi Díez
6 d'Agost	Esportiva: Les Etoiles de 20 a 35 metres i de 4b a 5b	Pau Cayuela i Joan Cabré
7 d'Agost	Little Palavar (entrada Gazon Maudit) 285m i 5b/c	Jordi Cop, Assumpció Transachs i Xavi Díez

7 d'Agost	Gazon Maudit 300m i 5c+	Pau Cayuela i Joan Cabré
8 d'Agost	Le Crépuscule des bureaucretes 200m 5c/6a	Jordi Cop, Assumpció Transachs i Xavi Díez
8 d'Agost	Trekking fins al Refuge du Pelvoux	Pol Soler i Alba López
8 d'Agost	Two Hot Men 180m 6a	Pau Cayuela i Joan Cabré
9 d'Agost	Esportiva: Argentiere la Bessé Horloge fins a 5c	Pau Cayuela i Joan Cabré
10 d'Agost	Esportiva: Les Etoiles 30 metres de 5b a 5c+	Pau Cayuela i Joan Cabré
11 d'Agost	Mont Pelvoux Pointe Puiseux 3943m i descens per Glacier des Violettes	Pau Cayuela, Joan Cabré i Pol Bria
12 d'Agost	Esportiva: Au Dessus de la Draye 30m de 5b a 5c+	Pol Bria i Joan Cabré
13 d'Agost	Esportiva: prop de l'Argentiere la Bessé 25m fins a 6a+	Pol Bria i Joan Cabré
14 d'Agost	Esportiva: Au Dessus de la Draye 30m de 4b a 5c+	Amat Botines Pol Bria i Joan Cabré
15 d'Agost	Intent a l'Arête NE a les Trois Dents du Pelvoux	Amat Botines Pol Bria i Joan Cabré
17 d'Agost	Ma que! Seulement du V! 150 m 5c	Amat Botines i Pol Bria
18 d'Agost	Riviere Kwaï 450m 5c+	Amat Botines i Pol Bria
19 d'Agost	Sueurs de bocs 350m 5c+	Amat Botines i Pol Bria
20 d'Agost	La Fissure 280m 5b (abandó a dos llargs d'acabar per pluja)	Amat Botines i Pol Bria
20 d'Agost	Trekking: Mont Thabor 3170m	Sara Gómez i JosepEmili Ferrer
21 d'Agost	Esportiva: Le balcon d'Ailefroide i Clorophile 35m i 20m de 4 a 5b	Sara Gómez, JosepEmili Ferrer, Sònia Gené, Amat Botines, Pol Bria i Roger Sant
22 d'Agost	Au dessús de la Fissure 25 a 35m i de 4 a 5b	Sara Gómez i JosepEmili Ferrer
22 d'Agost	Chaud biz 180m 5c	Sònia Gené, Amat Botines, Pol Bria i Roger Sant
23 d'Agost	Palavar les flots 690 metres 5c	Sònia Gené, Amat Botines, Pol Bria i Roger Sant
25 d'Agost	Bosse de la Momie 3089m	Sònia Gené, Amat Botines, Pol Bria i Roger Sant
26 d'Agost	Mou du cul 6a 180m	Amat Botines i Pol Bria
27 d'Agost	Les pets des Rupicaprins 5c 500m	Amat Botines i Pol Bria
28 d'Agost	Via sector	14 (5c ,150m) i vivac sobre refugi Glacier Blanc Amat Botines i Pol Bria
29 d'Agost	Cresta des Cineastes	Amat Botines i Pol Bria

ALTES DEL MES DE JULIOL

Ferran Esquius Cano
Pablo Olivera Millan
Marina Planella Ribas
Mireia Rumbo Roig
Joana Sànchez Flaquer

La nostra més cordial benvinguda i el desig d'una ben profitosa estada a l'Agrupació

CONDOL

El passat 8 d'agost va finar la senyora Jaqueline Tortajada, esposa del nostre consoci Lluís Aymami.

Des d'aquestes ratlles li expressem el nostre més sincer condol

BUTLLETÍ ON-LINE

Recordem a tots els socis que podeu optar per deixar de rebre el butlletí en paper. Com sabeu, actualment s'envia cada mes, per correu electrònic, l'enllaç per accedir-hi on-line, a través de la nostra web.

Ajudeu-nos a ser més sostenibles, col·laborar amb la millora del medi ambient, i reduir costos d'edició i tramesa de correu postal.

Si algun butlletí en concret us interessa conservar-lo en paper, sempre en podreu recollir un exemplar a la seu social.

MOLTES GRÀCIES!

PAGAMENTS

ATENCIÓ: NOUS COMPTES BANCARIS CAIXA D'ENGINYERS

AEC: ES72 3025 0017 4114 0003 1058

SIJ: ES34 3025 0017 4514 0003 1061

MOLT IMPORTANT: Al fer l'ingrés, cal indicar SEMPRE nom, cognom i l'activitat o concepte pel qual es fa el pagament

CORREUS ELECTRÒNICS

aec@aec.cat
agrupactivitats@aec.cat
btt@aec.cat
butlleti@aec.cat
ere@aec.cat
caiac@aec.cat
coordinacio.sij@aec.cat
grupjove@aec.cat
laribalera@aec.cat
seam@aec.cat
secretaria@aec.cat
web@aec.cat

PUIGPEDRÓS: refugi d'Engorgs (foto: Mar Cardona)

CHAMONIX. Pilier Cordier. Gran Charmoz

Tresc pel Nepal (foto: Georgina Argimon)

HORARI SECRETARIA A.E.C.

De dilluns a divendres de les 18:30 a 21:30 h.

SECCIONS

Secció de Muntanya, Senderisme i curses per muntanya (SM); Secció d'Escalada i Alta Muntanya (SEAM); Secció d'Esquí de Muntanya (SEM); Equip de Recerques Espeleològiques (ERE); Secció d'Esquí (SE); Secció de BTT; Secció Infantil i Juvenil (SIJ); Secció de Caiac; Secció de Cultura (SC); Secció de Turisme Eqüestre i Escola d'Esports de Muntanya Glacera

AGRUPACIÓ EXCURSIONISTA "CATALUNYA"

1912

Padilla, 255-263, primera planta
08013 Barcelona
tel: 933 024 529
e-mail: aec@aec.cat
web: www.aec.cat
Edita: AEC
President: Pere Mansilla
Coordinació: Rosa Maria Soler
Correcció lingüística: Jordi Romagosa

2013

Amb la col·laboració de:

Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya
Federació Catalana d'Alpinisme i Escalada

Disseny i maquetació: Xavier Sánchez
Impressió: Empòrium
Dipòsit Legal: B 11805-2015

En aquest butlletí hi col·laboren: Jordi Romagosa, Pere Mansilla, Josep Bou, Rosa M. Soler, Javier Aznar, Joan Cabré, Pep Molinos, Pep Molinos, Carme Capdevila, Jordi Calafell, Mar Cardona, Anna Gonzàlez, Arnal Calafell, Georgina Argimon i Bernat Ruiz